

STUDENT'S LIFE

ČERVEN 2014

MĚSÍČNÍK SPŠS A OA KLADNO

SPORTOVNÍ KURZ
KLENOT PAŘÍŽE
JAPONSKO A JEHO KULTURA 2
LIDICE

DŮL VÁCLAV
HONGKONG
DROGA KROKODÝL
EGYPTSKÝ HOROSKOP

OBSAH

- 3.** Úvod; KMD; Literární pásmo
- 4.** Sportovní kurz
- 5.** Hongkong; Důl Václav
- 6.** Maturita 2014; S troškou nostalgie
- 7.** Český den proti rakovině; Akce
v Kladně
- 8.** Egyptský horoskop; Mistrák na ledě
- 9.** Domy druhé světové války; Lidice
- 10.** Japonsko a jeho kultura 2
- 11.** Klenot Paříže; Droga Krokodýl;
Zúčtování

Konečně! Někteří nadšeně vypráví o tom, jaké zažijí prázdniny, někteří sklesle a ledabyle vysvětlují, že nemohou nikam jet, protože je čekají 2 měsíce práce. Ať už tak, nebo tak, musíme vám sdělit několik věcí. Zdraví především. Studenti druhých ročníků mají již průpravu stejně jako starší, avšak prváci to teprve čeká. Není od věci to ale zopakovat všem. Úžeh je ze slunce, úpal s celkového přehřátí organismu. Takže nasadit čepice, vytáhnout plavky, vzít s sebou dostatek tekutin a hurá na koupaliště, protože jestli má být léto jako jaro, můžeme se radovat již nyní. Neskákejte do bazénu s malou hloubkou, zejména ne šipku, lidé menšího vzrůstu nechtě se nevydávají do hlubokých končin, pokud neumí plavat či nemají nafukovací kruh popř. rukávky. Při setkání se žralokem bílým jsou rady zbytečné. Nešplhejte na stromy, pokud si nejste jistí, že slezete sami dolů, výjezd hasičů je drahý. Na letní koupaliště je vstup povolen pouze v plavkách. Přejeme vám příjemné a bezpečně strávené 2 měsíce prázdnin!

Úvod

Školní rok 2013/2014 opět utekl jako voda. Červen přišel rychlým krokem a přináší tak s sebou poslední číslo časopisu v tomto školním roce. Je nám jasné, že letošní čtvrtřáci budou tesknit a možná i plakat nad tím, že nebudou listovat ve třídách následujícími stránkami, ale nebud'te smutní, pořád existuje skvělá věc, jako je internet, a protože vás nechceme okrást o váš časopis, můžete si jej číst právě v internetové podobě na stránkách školy, což všichni jisto jistě víte.

Ted' ale přestoupíme k tomu, co vám červnové číslo přináší. Opět se zde objeví vámi oblíbené seriály jako třeba zajímavosti z Číny, kladenská historie, akce v Kladně, architektura, inzerce, či druhý díl o Japonsku. Krom toho na vás po přestávce čeká článek z brněnské Gilotiny, výsledky Mistrovství v hokeji a také nechybí ani informace o letošním sportovním kurzu druhých ročníků.

Klub mladého diváka

Zahájilo se vybírání přihlášek do Klubu mladého diváka pro příští rok. Informace visí na nástěnce v prvním patře, kterou všichni tak moc dobře znáte. Každoročně jezdí 40 žáků do různých pražských divadel na představení všeho druhu a každý rok jsou studenti spokojeni, a proto není proč se rozmyšlet a co nejdříve odevzdat přihlášku pí uč. Lexové, která to má vše na starosti. Ale pospěšte si, začíná být veliký zájem, ať nepřijdete pozdě.

Literární pásmo

Hned začátkem nového měsíce se konalo literární pásmo týkající se Karla Hynka Máchy, který je známým spisovatelem 19. století, proslaveným zejména díky dílu Máj. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí, které se v hodinách literatury nevykládají. Věděli jste třeba, že to byl nejen spisovatel, ale i malíř? Zamiloval si výtvarné umění a objížděl české hrady a zámky, které poté pomocí malování zaznamenal. A málokdo ví, že podnikl cestu do Itálie. Ale nebyla to ledajaká cesta. Mácha šel totiž celou dobu pěšky. Tam i zpět. Jedna cesta mu trvala skoro 3 měsíce. A takovýchto zajímavostí bylo během hodiny a půl řečeno několik.

Kontakty

Šéfredaktor: Honza Mañas (*dosluhující*), S4B – h.manas18@seznam.cz, **Redaktoři:** Jana Hanzalíková, E2 – JanaHanzalikova@seznam.cz, Karolína Rosecká, E4 – ross94@centrum.cz, Katka Černá, E4 – cerna.katy@seznam.cz, Štěpán Sládek, S3 – pepanek.s@seznam.cz, Yicheng Du, T1 – panpanguo@seznam.cz, Ondra Sýkora, S1 – ondrasykora111@seznam.cz, Nella Skuhrovcová, E1 – svet97@seznam.cz, Evža Stará, S3 – Evza.Jitka@seznam.cz, **Titulní fotografie:** Evža Stará, S3, **Grafika:** Lenka Martínková, S4B – lenka608@seznam.cz, Tomáš Randa, T1 – adnarmot@seznam.cz, **Korektura:** PaedDr. Naděžda Lexová

Sportovní kurz

Dne 19. 5. – 23. 5. a 26. 5. – 30. 5. se konaly dva sportovní kurzy druhých ročníků. Prvního termínu se zúčastnily třídy E2 a O2 a v tom druhém tři zbývající a to S2A, S2B a T2.

Sportovní kurz, jako každý rok, se konal ve sportovním středisku Athena v Nové Včelnici, která se nachází nedaleko od Jindřichova Hradce. V pondělí (zaměříme se na první termín kurzu) se všichni krátce po deváté hodině vydali na tři a půl hodiny dlouhou cestu směr Nová Včelnice. Ti, kteří nechtěli být styloví i se svým zavazadlem v podobě sportovní tašky, což jsem ostatně chtěla být i já, udělali dobře, že vzali s sebou na pětidenní výlet kufr na kolečkách, který je při přenášení k autobusu nepřevažoval. Dorazili jsme později, než bylo naplánováno, a

tak se rychle (neberme toto slovo doslova) všechna zavazadla přenesla do chodeb budovy sportovního střediska a ihned se druhým autobusem vyrazilo do Jindřichova Hradce na místní bazén, kde se óčko s éčkem rozdělily do dvou skupin. Prvních odpočinkových a obvykle ve vířivce strávených 45 minut patřilo éčku a poté se třídy proměnily a relaxace se změnila v učení se různých plaveckých praktik. Těchto 45 minut se zdálo býti delšími a poté, co se někteří dosyta napili místní chlorované vody, se opět vracelo do sportovního střediska, kde se již rozdělily pokoje, a všichni se snažili zabydlet se, i když většině zůstávalo oblečení a další věci v taškách a kufrech. Na co je vytahovat a pak je tam zase dávat?

Celý týden jsme hráli tradiční, ale i ne-tradiční sporty. Mezi ty známé patřilo třeba ringo, ale mezi ty méně známé se řadil lakros, házení létajícího talíře, v čemž se pořádala i hromadná soutěž. Tři dny se pak všichni, až na pár výjimek, chodili ochlazovat do bazénu, kde samozřejmě krom odpočívání museli opět ukázat své plavecké dovednosti. Poslední den ve znamení plavání, a sice ve středu, se dokonce pořádala soutěž v rychlosti. Ptáte se, co se dělo dál na sportovním kurzu? Měli jsme výcvik v první pomoci od dvou členů Červeného kříže. Naši učitelé byli Pepa se Sandrikem, kteří s námi doufám byli spokojeni. Ve čtvrtek jsme, rozdělení na skupinky, museli ukázat své znalosti nasbírané za předchozí dny. Byla nasi-

mulována autonehoda. Ti, kteří byli v bezvědomí, se nechali uvést do stabilizované polohy, hystericky běžající a křičející jsme uklidňovali, jak jen to šlo a na známé Andule resuscitovali (za rytmu Rolniček) do té doby, než se dostavila záchranka (samozřejmě to bylo jako). Hodnocení dopadla poměrně úspěšně a Pepa se Sandrikem s námi byli spokojeni.

Poslední večer se konal tradiční ohníček se špekáčky, jaké jsme v životě nejedli! (citace: pan učitel Procházka). Před tím se pořádala ale poslední disciplína – přetahování se lanem. Výsledky dopadaly překvapivě, a jak by občas někdo ani neočekával.

Všichni se shodneme na jednom. Sportovní kurz byl skvělý a nikomu (tedy alespoň, co jsem slyšela) se nechtělo domů. V sešitě, kam se při odjezdu psaly názory na kurz, jsem přečetla větu, která týden ve znamení sportu, hezkého počasí a zábavy vystihuje. Sportovní kurz byl granát (= lepší než bomba)!

Autor: Jana Hanzalíková, E2

Hongkong

Hongkong je jedno z nejhezčích měst v Číně, mluví tam kantonštinou, čínsky a anglicky. Hlavně mluví kantonštinou. Hongkong je významné ekonomické a obchodní centrum, patří mezi nejhustěji osídlené oblasti světa. Dřív se v Hongkongu natáčelo hodně filmů. Nejznámější čínští filmoví herci jsou Jackie Chan a Li Siu Loong, oni přesně umějí originál KUN FU.

Z historie Hongkongu: Roku 1699 začala v Číně obchodovat britská Východoindická společnost. V Evropě byla v té době velká poptávka po čínském zboží, naopak v Číně po evropském jen velmi malá. Potom Britové začali přestovat a prodávat drogy v Číně. V roce 1839 komisař Lin z pověření čínského císaře rázně zakročil a nechal zatknout 1 600 čínských překupníků a zabavit a zničit přes 1 000 tun opia. Tato opatření dala podnět k první opiové válce - Britové vyslali do Číny válečné loďstvo, které do roku 1842 obsadilo několik pobřežních měst a donutilo čínskou stranu podepsat 29. srpna 1842 Nankingskou smlouvu, podle které museli Číňané podstoupit Velké Británii Hongkong, bez omezení otevřít 5 svých přístavů zahraničním obchodním společnostem, povolit obchod s opiem, zaplatit Britům zničené opium a válečné výdaje a odpustit britským obchodníkům dluhy ve výši 3 milionů stříbrných dolarů.

Poloostrov Kowloon, kde leží Hongkong, byl postoupen Británii v roce 1860 podle Pekingské smlouvy po druhé opiové válce. Byl pronajat Británii na dobu 99 let, a to počínaje 1. červencem 1898 a konče 30. červnem 1997.

Smlouva skončila po půlnoci 1. července 1997, když poslední britský guvernér Chris Patten odplul na Královské jachtě Britannia. Od té doby patří Číně.

Autor: Yicheng Du (Čenda), T1

Zdroj obrázku: wikipedia.org

Důl Václav

Už ani nepočítám, kolik dolů z Kladenska vám bylo každý měsíc představeno. Každopádně se dostáváme hlouběji do minulosti, stejně tak jako teď. Nynější hlavní roli bude hrát důl Václav.

Již v roce 1847 je zaznamenán počátek hloubení jámy obdélníkového profilu. Za dva roky měla jáma celkovou hloubku 159,9 m a těžbou se mohlo ihned začít. Takto fungovala několik desítek let, ale začátkem roku 1882 se důl využíval jako větrný důl pro nedalekou jámu Layer, o které jste se mohli dočíst v jednom z předešlých čísel časopisu. Takto se využíval 7 let.

Postupem času se na nádvoří dala postavit řada schauburských koksárenských pecí, protože právě koksové uhlí se zde těžilo, což bylo údajně v tomto uhelném revíru nevídané a jediné.

Důl Václav má několik svých **nej**. Kvalitní koksové uhlí bylo již zmíněno. Nyní není vůbec od věci seznámit vás s tím, že vůbec poprvé na Kladensku právě při těžbě na tomto dole bylo využito tažné síly koní, a to buď v roce 1849 anebo 1852. Přesný rok není na sto procent znám, ale důležité je, že víme o prvním využití koní na Kladensku, co se dolování týče.

Důl se přestal využívat po sedmi letech, kdy byl větrnou jámou nedalekého dolu, o čemž se zmiňuji výše. V roce 2002 proběhlo poslední zabezpečení.

Autor: Jana Hanzalíková, E2

Zdroj obrázku: hornictvi.kladnominule.cz

Maturita 2014

Jak jste si jistě všimli, i na naší škole proběhly maturity stejně tak jako na jiných školách po celé České republice. Začalo se didaktickým testem z matematiky v pátek 2. května 2014. Celkem se maturit zúčastnilo 1 174 středních škol a k didaktickým testům bylo přihlášeno 85 830 studentů, z nichž se 75 280 dostavilo ke všem testům, což je 88 %. Důvodem, proč se zbylá procenta žáků nedostavila, je především neukončení studia v termínu. Co se českého jazyka a literatury týče, úspěšně odmaturovalo 69 159 žáků, což je 96,9 %. Matematiku si letos volilo méně studentů než v uplynulém roce, celkem 36 %. Neúspěch odpovídal 30,5 %, což je o tři procenta více jak loni. A nakonec cizí jazyk, který si vybralo 39 569 žáků. Neúspěšnost také narostla, tentokrát o 2 %.

Po této části maturit se ve dvou týdnech konaly maturity ústní. Každý maturant maturoval z českého jazyka a poté z odborných předmětů příslušících určitým oborům.

Autor: Jana Hanzalíková, E2
Zdroj obrázku: Mgr. Jiří Maršík

S troškou nostalgie

Za co, pane Bože, za co? Za čtyři roky v p*deli!

Píše se 1. září 2010 a já stojím před budovou SPŠS a OA Kladno. S třesoucími prsty otvírám dveře a zmateně hledám třídu E1. Paráda, alespoň sídlíme v prvním patře. Vejdu do třídy, zasednu do třetí lavice uprostřed a zkoumám mé nové spolužáky. No, nebudeme si nic nalhávat, tak jak jsme se na adaptačním kurzu pěkně seznámili, tak jsme se i parádně během těch 4 let rozhádali. Sice mi pár z nich dost slušně lezlo krkem, našli se ale i tací, s kterými mi bylo potěšením se seznámit a na které budu s úsměvem vzpomínat.

Prvák byl opravdu velký šok. Já jsem jím doslova prolézala. S lízátkem v puse mě mnozí učitelé sice neměli rádi, já ale byla ještě nevyzrálý fracek, který si nenechal mluvit do života. Úporně jsem se prokousávala ekonomickými základy, naprosto zbytečným zeměpisem, filmovým dějepisem, nepochopenou chemií, hopsajícími PEKy, ohlušující matematikou, tehdy nenáviděnou češtinou a opravdu nezáživnou biologií. Po prvním celkem úspěšném pololetí se na konci roku objevilo na vysvědčení pár špatných známek. Hlavně, že jsem prolezla, říkám si celkem vysmátě. (Tímto bych chtěla poděkovat naší partě „potůčkářů“, díky kterým mi pan učitel změnil nedostatečnou o jeden stupeň výš!)

V druháku jsem zasedla do první lavice o pár kilo lehčí. To se bohužel dost promítlo v mém budoucím životě. No každopádně, den se dnem se sešel a na pololetním vysvědčení se skvělo slovo neprospěla. Cájk! Vždyť do konce roku ještě daleko. A opravdu to byla dlouhá doba. Pět měsíců s knížkou v ruce, nezáměrně a absolutně nicnedělání se podepsalo na mých prázdních

nách. Ty jsem strávila s matematikou a biologií. A teď si představte, že jsem si dokonce „vydobyla“ neklásko z těláku.

Třetí ročník! Hurá, opravy mám v kapse! Tenhle rok byl ve znamení dlouhých schodů, po kterých jsem stoupala neuvěřitelnou rychlostí. Sice někdy bylo potřeba přidršet se zábradlí, já to ale nevzdala. Známký se měnily rychlostí Bleska McQueena a já byla konečně zase ve své kůži. Jediné, co mi ničilo tehdejší život, byla ta spousta „zamilovaných“ předmětů. Lidi, řekněte mi, baví někoho z vás statistika? Nebo dokonce psaní úředních dopisů? To ani nemluvíme o účetnictví, které nově zářilo v našem rozvrhu. A to hned třikrát týdně. Tak v pohodě, vid'? Když už ale i tohle zvládnete, čeká vás to nejhorší.

Tak je to tady. Poslední rok na téhle škole. Zkuste jím prolézt s nulou omluvených hodin, vyznamenáním, nebo samými jedničkami. Nemožné? Všechno jde, když se chce. Nebudu říkat, že to byla brnkačka, stálo to hodně úsilí, snahy, práce a nekonečného stresu. Osm měsíců ale uteklo jako voda a nezbyvalo nic jiného, než projít maturitními zkouškami. Teď už můžu s klidem říct, nebojte se toho. Není to tak hrozné, jak si mnozí myslí. 30. května v 8:40 hodin ráno jsem sice byla celá vyklepaná, ale když vás učitelé podrží a někdy i pomůžou, tak je to skoro procházka růžovým sadem.

Rozhodně tyto 4 roky nestály jen za „vypuštěný bioplyn“ (tichý, ale smrtící), byly zásadní a na mém životě se podepsaly tlustou čarou. Noví kamarádi, první opravdová láska, první zklamání, mnohdy ztracená důvěra, zpackaný život, zničené zdraví, miliony přečtených knih, poslední vypadnutý mléčný zub a

následné dva roky se zuby za barevnými mřížemi, hodiny s husí kůží strávené u topení v zimních měsících a tisíce vyšlápnutých schodů. (Ta třída úplně nahore je fakt za trest!!)

A na co nikdy nezapomenu? Na husté kadeře a neoholenou bradu pana Krinkeho, hlášky paní Komárkové, důtku od pana Maršíka za odchod na záchod, výuku zdravé výživy a články o vyvražďování lososů paní Lexové, snad půlroční sledování Deníku Anny Frankové při hodinách dějepisu s panem Součkem, který vše sledoval s hrníčkem v ruce, na zónu „H“ a pravidelné kontroly podrážek před vstupem do vymrzlé tělocvičny pana Procházky (Mimochodem, pane učiteli, vzpomínáte? – „Blank. Dobře, Petře.“), na dosud nepochopené speciální známkování pana Spurného (Myslím, že byste na to měl mít patent!), na opravdu do očí bijící gramatické chyby v prezentacích

paní ---ové, na srážkovou daň paní Rollové, peníze na cestě paní ředitelky Šimáčkové, na závěje křídového prachu pana Opatrného, kvízy a soutěže paní Sukové (ty mě mimochodem jako jedny z mála opravdu bavily!), na 2 CD strčené v kazetáku paní Andielové, na vyplňování cestovního příkazu s paní Sekerákovou a pochopitelně na NAŠI akční Alenku!!!

Bylo to tu fajn! Tak zase někdy příště, lidi. Přeji hodně štěstí do života, vážení učitelé, pevné nervy, paní uklízečky a co nejlepší studijní výsledky, milí žáci. Ještě chci dodat, že předchozí řádky by si NIKDO neměl vykládat zle, vše je myšleno pouze a jen v dobrém.

P. S.: Tisícere díky všem, kteří se mi snažili v poslední době pomoci. Děkuju!

Autor: Eva Kobylková, E4

Český den proti rakovině

Stejně jako minulý rok se i letos, v čele s paní učitelkou Suldovskou, studenti naší školy zúčastnili prodávání kytiček pro boj proti rakovině, který se konal 14. května. Nynější žlutou květinu doprovázela světle modrá stužka.

Naši studenti si vedli v prodávání velmi dobře. Proдалo se **1 000** žlutých květin za krásných **21 215 Kč**. Vybraní pomocníci chodili ve skupinách po dvou a uznali jsme za vhodné zveřejnit, jak si která skupinka vedla a jakou částku vybrala. Ze třídy O2 to byly: **Andrejkówová, Husáková, Melková** – 3 240 Kč, **Mihulová, Chocholová, Husníková** – 3 118 Kč. Za třídu T3: **Šultys, Margaritov** – 2 245 Kč, **Trsek, Hošek** – 1 392,- a zástupci třídy S1 byli: **Kubart, Janouš** – 2 864 Kč, **Javůrek, Hoffman** – 3 607 Kč, **Braum, Bodnar** – 2 110 Kč a **Kordula, Pilát** – 2 639 Kč.

Chceme poděkovat nejen dobrovolníkům, kteří se snažili o získání co největší částky pomocí prodeje květin, ale hlavně těm, kteří přispěli ať už symbolickými 20 Kč anebo i vyšší částkou. Každý, kdo takto přispěl, ukázal, že mu lidé s rakovinou nejsou lhostejní. Je potřeba vědět, že nejspíše v každé rodině rakovina čeká na svou příležitost a bohužel každého třetího obyvatele ČR tato těžko léčitelná nemoc postihuje.

Ještě jednou děkujeme a doufáme, že v příštím roce budeme ve vybírání peněz na boj proti rakovině taktéž úspěšní.

Autor: Jana Hanzalíková, E2

Zdroj obrázku: denprotirakovine.cz

Akce v Kladně

A začneme hned jednou akcí. Každý rok, a vy to určitě znáte, se konají Kladenské dvorky. Letošní připadají na sobotu 14. června. Bude to již 32. ročník. Teď něco k historii tohoto kulturního festivalu. V 80. letech minulého století se výtvarníci okolo Viktora Stříbrného podíleli na vytvoření právě této akce, která se pořádá i dnes, po více než 30 letech. Na dvorečkách **Pod Průhonem** můžete zhlédnout výtvarná díla a krom toho se podívat na divadelní představení, filmová pásma či koncerty. Jsou zde pro vás i výtvarné dílny, do kterých můžete zapojit své vlastní ruce. Kladenské dvorky se pořádají do příštího dne, tedy neděle 15. června a to od 9:00 do 18:00.

Pokud máte rádi přednášky a zároveň cestování, máme pro vás tip. Ve středu 18. června se od 18:00 koná přednáška na téma Odkaz Cyrila a Metoděje v učebnicích, odborné literatuře a literatuře pro děti a mládež. Ptáte se, kde je to cestování? Na tuto akci se totiž musíte vydat do Unhoště. Víte, tohle není kdejaké cestování, ale pro některé, co raději zůstávají doma a urputně se snaží o to, aby nevystrčili paty ven, je to dobrodružství. Přednášku povede Mgr. Zuzana Švastová. Přijďte si vše poslechnout do Melicharova vlastivědného muzea v Unhošti.

A nyní něco pro milovníky historie. Určitě jste si všimli (tedy, pevně v to věřím), že každé číslo vám nabízí čtení o jednom z dolů na Kladensku. Nyní je uspořádána i akce od pořadatele Halda, která by se právě vám mohla líbit. Od velkodolu k velkodolu. Tak se jmenuje a jak již název napovídá (a jak jsem napověděla v předchozích

sloves i já sama), tak se bude jednat o doly. Jiří Suchomel, který se historii dolování věnuje, vás provede po pozůstatcích dolů. Teď se nabízí otázka, co všechno uvidíte. Pokud jste četli předchozí časopis, budete jisto jistě vědět, odkud začnete, pokud řeknu, že prvním místem návštěvy jsou „kladenské katedrály“. Pokud to nevíte, podívejte se do archivu předchozích čísel, a pak dělejte chytré, že to víte. Krom toho uvidíte i např. důl Ludmila nebo Ferdinand (nemyslete si však, že uvidíte celý důl, pouze jeho pozůstatky. Připomínám, abyste pak nebyli zklamaní). Dále se podíváte na řadu zabezpečených jam anebo třeba i výchoz uhelného sloje. Začíná se na vlakovém nádraží Kladno-Dubí a konečné místo jsou Cvrčovice, Ferdinandka. Již zmíněný sraz je ve 14:00 a předpokládaný konec v 17:00. Vstup je dobrovolný. Zapište si tedy do kalendáře k 28. červnu velkým písmem „OD VELKODOLU K VELKODOLU“.

Autor: Jana Hanzalíková, E2

Egyptský horoskop

Hathor 29.12.-29.1.; Amon Ra 30.1.-1.3.; Mut 2.3.-3.4.; Isis 4.4.-6.5.; Horus 7.5.-8.6.; Geb 9.6.-12.7.; Sachmet 13.7.-14.8.; Toth 15.8.-16.9.; Seth 17.9.-20.10.; Osiris 21.10.-25.11.; Anubis 26.11.-28.12.

Božstva, znamení a jejich význam:

Hathor: ochránkyně žen a dětí; patronka milenců a těhotných žen; lidé v tomto znamení jsou moudří, vytrvalí a aktivní.

Amon Ra (Re): bůh vzduchu, plodnosti, slunce; lidé narození v tomto znamení oplývají silou, energií, vytrvalostí, zdravím a štěstím.

Mut: ukřivděná a nepodstatná bohyně; lidé, co jsou narozeni v tomto znamení často oplývají intuicí, předvídatostí a osobním kouzlem.

Isis (Eset): bohyně, dárkyně a ochránkyně života; trpělivost, vůle, hluboké odhodlání, všestranné nadání.

Horus: symbol boje světla proti temnotě, bůh nebes, nabádá k bdělosti a ostražitosti; lidé v tomto znamení jsou vynalzáči, obratní, energičtí a mají chuť se seberealizovat.

Geb: bůh mateřství, plodnosti a úrody; lidé narození v tomto znamení jsou spolehliví, svědomití, zdrženliví a rezervovaní.

Sachmet: lví bohyně, strážkyně pekla a spravedlnosti; silná vůle, vitalita, tvořivost, vytrvalost, velkorysost.

Toth: bůh léčitelů, astronomů a kouzelníků; zodpovědnost, bystrý úsudek, skeptika, cit pro mezilidské vztahy.

Seth (Sutech): bůh zla, války, pouště, bouře, hněvu a žárlivosti; strach, úzkost, náročnost, touha po klidu, duševní harmonie.

Osiris (Usir): bůh zemědělství; inteligence, zvědavost, aktivní myšlení.

Anubis: bůh smrti, balzamování; odvaha, lehkomyšlnost, sobectví lidí, často umírají předčasnou a násilnou smrtí.

Autor: Ondřej Sýkora, S1

Zdroj obrázku: rossomak.cz

Mistrovství světa v ledním hokeji 2014

V roce 2014 bylo jako místo pořádání 78. ročníku Mistrovství světa v ledním hokeji vybráno Bělorusko. Vše započalo 9. května a skončilo 25. května posledním zápasem o zlatou medaili. Hrál se v běloruském hlavním městě Minsk a to na stadionu Minsk-Arena a Čižovka-Arena.

Tým ČR byl zařazen do skupiny B a svůj první zápas sehrál již 9. května, a to proti Slovensku. Slovensko jsme porazili 2:3 po prodloužení. Zápas se Švédskem, Kanadou a Dánskem jsme těsně prohráli. Kromě Slovenska jsme dokázali porazit Itálii, Norsko a Francii. S Francií jsme sehráli zápas o to, kdo se utká ve čtvrtfinále s Ruskem. To byl konec zápasů základní skupiny.

Komise rozhodčích uznala dodatečně chyby a omluvila se našemu týmu. Přesněji jde o druhý gól Dánska do naší branky, který však neměl platit. Ale i jedna z branek Švédska neměla v zápase s námi platit. Při utkání s Kanadou byl chybně potrestán jeden z našich hráčů, když zranil kanadského kapitána.

Rusko vyhrálo všechny zápasy základní skupiny a ve čtvrtfinále převálcovalo i Francii. Ani v semifinále proti Švédsku neprohráli. Hráli fenomenálně a svého finálového soupeře Finsko nenechali vyhrát. A tak Rusové dosáhli na zlatou medaili a Finsku přenechali stříbrnou medaili.

ČR se ve čtvrtfinále utkala s USA. Ani po 8 letech nás USA na Mistrovství světa neporazily. Postoupili jsme do semifinále a čekali nás už jen dva zápasy. Naším dalším soupeřem se stalo Finsko, které nás převálcovalo. Ztratili jsme tím šanci hrát o zlatou medaili. Čekal nás už jen boj o bronzovou medaili se Švédy, které jsme také nedokázali porazit. Bylo to zklamání, zbyla na nás jen bramborová medaile. Nepodařilo se nám prolomit smůlu. Šancí bylo dost, ale gól, bohužel, nepadl žádný. Náš tým odehrál všechny zápasy na stadionu Čižovka-Arena, jen poslední dva zápasy odehrály na stadionu Minsk-Arena.

Mistrovství světa v ledním hokeji 2015 se bude konat v ČR a to konkrétně v Praze a v Ostravě. Bude tak od 1. května do 17. května, tak snad příští rok to vyjde na zlatou medaili.

Autor: Nella Skuhrovcová, E1

Zdroj obrázku: sportaktualne.cz

Domy druhé světové války

Tyto staré domky se nachází v Kladně, Kročehlavech v ulici 5. května. Jsou historicky významné, protože zde byly postaveny za doby 2. světové války. Projekt, který dostal název Poldiseidlung, odstartoval roku 1940. V plánu bylo postavit 260 bytových jednotek pro dělníky POLDI Kladno a členy PŽS (Pražské železářské společnosti). Ve skutečnosti bylo postaveno jen 120 domů. Dělníci měli k výstavbě k dispozici parcely v ulicích 5. května, Lidických žen a Jana Velly. Jelikož architektem byl Němec Werner Knapp, domy byly vystavěny v jednotné architektuře saského typu. Slavnostní předání prvních hotových domů se proběhlo 12. října 1942. Dvaapadesát rodin dostalo svůj byt přímo během slavnosti, dalších pětadvacet bytů bylo předáno symbolicky.

Autor: Kamila Adámková, E1

Zdroj obrázku: kladnominule.cz

Lidice

I když je to smutná událost, je třeba se k ní stále vracet, abychom měli poučení z předchozích chyb. Bohužel mám pocit, že zatím se poučení v některých částech naší planety (nejen z tohoto) nevzalo.

Lidice. Obec za Kladnem, kterou všichni známe nejen díky „sousedství“. Nikdo si před rokem 1942 nepomyslel, že by se zrovna toto místo mělo vymazat ze všech map. A přesto se to stalo, i když ne úplně. Začalo to již 27. května 1942, kdy byl spáchán atentát na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha, který o týden později umírá na následky zranění. Krom toho, že bylo vyhlášené stanné právo, byli všichni podezřelí za úkryt atentátníků popraveni. Dennodenně se rozhlasem hlásila jména a data narození popravených. Podezření padlo i na obec Lidice, kde údajně měli žít příbuzní atentátníků. A díky tomuto bylo rozhodnuto o osudu nejen obce, ale i nevinných obyvatel. Měla to být výstraha pro celý český národ.

V noci z 9. na 10. června byly Lidice obklíčeny a ráno začala jejich likvidace. Ženy s dětmi byly nahnány do místní školy a následně odvezeny do tělocvičny kladenského gymnázia a odtud do koncentračních táborů. Mezitím v Lidicích byla přichystána popravčí četa. Muži byli, nejprve po 5 a poté po 10, vyváděni na přilehlou zahradu, kde byli postříleni. Nejstaršímu z nich bylo 84 let a nejmladšímu 14 let. Celkem jich Němci povraždili 173. Všechny budovy byly zapáleny a v následujících týdnech zbytky vyhozeny do povětří, aby se dosáhlo výsledku, kterého Němci dosáhnout chtěli – vyhlazení Lidic a vymazání z map.

Ve světě se tato tragédie však nezapomněla, spíš naopak. Města a obce v Mexiku, Brazílii, Austrálii a USA se na protest přejmenovávaly na Lidice a i tímto jménem byly křtěny právě narozené děti. Britští horníci zorganizovali hnutí Lidice shall live a vytvořili sbírku na obnovu Lidic.

Autor: Jana Hanzálková, E2
Zdroj obrázku: Jana Hanzálková

Japonsko a jeho kultura 2

V japonské architektuře, kladoucím důraz na krásu přírodního materiálu, bylo téměř výlučným materiálem dřevo. Ale uplatnila se i hlína, z níž byly zdi a podlahy. Pálily se z ní střešní tašky, které stavbu nejen chránily před počasím, ale i před zlými silami a zároveň ji zdobily. Kámen se v architektuře uplatnil jen okrajově, posloužil jako základ zvyšující stabilitu staveb při zemětřesení. Základem tradičních japonských staveb byla dřevěná kostra tvořená pilíři a příčnými trámy se stěnami, které nebyly nosné a pouze kostru vyplňovaly. Tento systém zajišťoval stabilitu při zemětřeseních i variabilní změny vnitřního prostoru. Interiér tradičního japonského obydlí byl téměř prázdný. Vybavení se omezovalo na nevelké skříňky, přenosné lampy a stolky, které se přinášely v případě potřeby. Sedělo se na zemi na polštářích a spalo se na žíněnkách, lůžkoviny se ve dne ukládaly do přístěnků.

Jedním z nejproslulejších projevů japonské kultury je specifická zahradní architektura. Odráží se v ní japonský obdiv k přírodě i šintoistická úcta ke kamenům, které jsou nezbytnou součástí japonské zahrady. V zahradě lze nalézt zručící vodní tok, obloukový můstek i jezírko s několika ostrůvky. "Suchá zahrada" nemá žádnou zeleně ani vodní plochu, vše je vyjádřeno pouze kamenem a pískem.

Ikebana je tradiční japonský způsob aranžování květin, které má velmi dlouhou tradici. Podstatou ikebany jsou tři základní skladební prvky - země, člověk a nebe. Cílem tohoto způsobu aranžování

květin je vyjádření jednoty a harmonie s přírodou a vesmírem.

K nejstarším projevům japonského divadla patří obřadní tance a výstupy *kagura*, které souvisí především se šintoistickým náboženstvím. S buddhismem souvisí pantomimické tance *bugaku* a estetika divadla *nó*, které vzniklo ve 14. století. Všechny tyto formy divadla přetrvaly dodnes a tradice *nó* udržuje 5 hereckých rodů již 50 generací. Současný repertoár *nó* tvoří asi 240 her. Velice oblíbené je i tradiční japonské loutkové divadlo - *bunraku*, které se dodnes hraje například na stálé scéně v Ósace. Toto loutkové divadlo se zcela liší od těch, které známe. V divadle *bunraku* hrají na pódiu herci odění v černém, kteří drží v ruce loutky v životní velikosti.

V Japonsku příprava a pití čaje představuje obřadní rituál, jehož pravidla se ustavovala přes 400 let. Čaj se dostal do Japonska ve 13. století z Číny a velice rychle se rozšířil, zejména v bohatých rodinách a v klášterech. Obřadní pití čaje vzniklo ve vyšších společenských vrstvách, vyžadovalo si mnoho času a různé drahé náčiní. Jde o velice propracované umění, které si vyžaduje pozornost a preciznost. Účelem obřadu je správné provedení rituálu, který symbolizuje pokoru a úctu vůči přírodě, a působí na očistění a uklidnění duše.

Saké je japonský alkoholický nápoj. Právě japonské *saké* (Sake) se nazývá *Nihonšu* a je vyrobeno z rýže. Většina druhů *saké* obsahuje čtrnáct až sedmáct procent alkoholu. *Saké* je součástí mnoha japonských rituálů, většinou při příležitosti oslav svátků.

Nesmíme opomenout japonskou kuchyni, z které jistě znáte aspoň *suši* (*sushi*). *Suši* je jedno z nejznámějších japonských jídel. První zmínka o *suši* existuje už z roku 718 n. l. V průběhu času se recepty různě upravovaly a přizpůsobovaly a každá část Japonska si vytvořila své vlastní místní *suši* speciality.

Kromě ryb se k výrobě *suši* používají také krevety, chobotnice, sépie, kaviár, mořské řasy, houby, avokádo a zelenina. Tento pokrm je zdrojem kvalitních bílkovin, nenasycených kyselin, jódu, proteinů, minerálů a zároveň obsahuje málo tuku a kalorií.

Přijede-li Evropan do Japonska, bude mu připadat všechno naopak. Prostě jiný kraj, jiný mrav. Okna se neotvírají dovnitř, ale zasouvají do sebe, klíče zamýkají dveře opačným směrem, snídaně začíná polévkou, barva smutku je bílá, knihy se čtou od zadu, automobily jezdí vlevo (ostatně podobně jako ve většině asijských zemí). Japonci jsou proslulí svou zdvořilostí a pohostinností vůči hostům. Zdraví se oboustranným úklonem. Výše společensky postavený má právo klanět se o něco méně, jde však pouze o zlomek vteřiny. Zvyk klanět se bývá používán často i při telefonním hovoru. Vždy se vyhýbali fyzickým kontaktům, tedy i podáváním ruky či dokonce obejmutím, především z hygienických důvodů. Japonci se dožívají vysokého věku, a proto není divu, že mají úctu ke stáří.

Autor: Nella Skuhrovcová, E1
Zdroj obrázku: luxurytable.cz

Klenot Paříže

Když někdo řekne, že byl na dovolené v Paříži, každému se jistě vybaví Eiffelova věž. Podle mnohých lidí je to stejně jako například Notre- Dame klenot Paříže a jistojistě celé Evropy.

Designerem tohoto skvostu byl Alexander Gustave Eiffel (Alexandre Gustave Bönickhausen). Tento známý francouzský architekt se narodil 18. prosince 1832 v Dijonu a zemřel 27. prosince 1923 v Paříži. Plán na výstavbu této věže vytvořil roku 1884, kdy již měl za sebou studium v Dijonu a práci pro konstruktérii železnic. Stavba měla být původně postavena pro celosvětovou výstavu v Paříži, která se měla konat roku 1889. Stavba započala 28. ledna 1887 a skončila v březnu 1889 těsně před zahájením výstavy. Na stavbě této gigantické stavby pracovalo 100 dělníků v továrně, kde sestavovali až 30 metrové součásti, které spojovali na staveništi ostatní dělníci, kterých bylo 100-300. V průběhu jejich prací proběhlo i několik stávek za zvýšení jejich platů. Samotný Gustaf Eiffel nakonec souhlasil s jejich zvýšením, ale ne podle toho, v jaké výšce zedníci pracovali, ale tak, aby měli všichni stejný díl. Sám to komentoval slovy, že je jedno, zda dělník spadne z 50 metrů, nebo 200 metrů, stejně to nepřežije. Stavba byla zabezpečena zábradlím a jinými prvky, které měly za úkol chránit dělníky před zřícením ze stavby, avšak i přesto se jeden dělník zabil, když neudržel ve vysoké výšce rovnováhu a zřítíl se k zemi. Mohutné ocelové trámy (celkem 18 038 trámů, 2 500 000 nýtů, celková hmotnost stavby 10 100 tun, 50 až 60 tun barvy, celková cena cca 1 890 000, tlak na zeminu 4,5 kg/m³) se spojovaly přímo na místě a vyzdvihovaly je speciálně pro tento účel vyrobené jeřáby. Věž byla vlastně vstupní branou na celosvětový veletrh a měla být zbourána roku 1909, ale díky její strategické pozici a dokonalé pozici pro vysílání ať už rádia, nebo televize tam zůstala už napořád. Nejprve měřila pouhých 320 metrů, ale při pozdějších přidělení antén se její výška vyšplhala na 324 metrů.

Autor: Ondřej Sýkora, S1

Autor obrázku: Pavlína Kalousová, E2

Droga Krokodýl

Není to nejnovější záležitost, ale přesto ne úplně známá. Mezi drogově závislými se rozšířil nový druh drogy, které se říká Krokodýl.

Začalo to v Rusku a odtud se nyní přesunula tato novinka hlavně do Ameriky, kde se rychle rozšiřuje. Krokodýl je levnější než heroin, ale je míchán s benzínem a kyselinou chlorovodíkovou a obsahuje také desomorfin, který je 8 – 10x silnější než morfin. Na jeho výrobu se přišlo již v roce 2002 právě na dálném východě, odkud se rozšiřoval dál a vygradovalo to v roce 2012, kdy se léky s obsahem kodeinu, který je potřebný k výrobě, staly volně prodejnými.

Pozitivní vlivy můžeme těžko nalézt, ovšem těch negativních je hned několik. Jeho závislost je velmi rychle návyková a odvykání je těžší než u heroinu. Dalším vedlejším účinkem je rohovatění kůže, díky čemuž vznikají na kůži šupiny a umíte si domyslet, že právě díky tomuto má droga název Krokodýl. Následky však mohou být ještě mnohem horší. Rány po vpichách se postupně rozšiřují a stávají se hlubšími. Maso z kostí začne v důsledku hnití odpadávat, vznikají mokvajících rány.

Bohužel toto není scéna z hororového filmu, ale je to realita, která se postupně dostává do světa a narkomany, kteří se stanou velmi jednoduše na této droze závislí, zabíjí do dvou let po začátku užívání.

Autor: Jana Hanzalíková, E2

Zúčtování

Na poslední stránce, na posledním volném místěčku, vytvořil jsem si skulinu. Vše podstatné shrnula v pompézním článku Eva K., na mě už zbývá, jen abych se jako šéfredaktor skládající svou funkci rozloučil. Žádné slzy, žádné nářky. V příštím roce mám v plánu být i nadále aktivním, ale už v externím provedení. Ještě než tak učiním, malá vsuvka: místa pro písící studenty jsou v časopisu volná vždy! Vymyslet krátkou ukončující větu, aby měla smysl v nátlaku prostoru, je těžké, zvláště pro mne. Tedy hodně štěstí, občasné se uče a i příští rok čtete náš časopis, máte se na co těšit!

Tak AHOJ!

Autor: Honza Mañas, S4B